

Abban az időben Péter szólásra nyitotta ajkát, és ezeket mondta: „Ti tudjátok, hogy mi minden történt Galileától egészen Júdeáig attól kezdve, hogy János hirdette a keresztséget: Hogyan kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. Ő pedig, ahol csak járt, jótetteket vitt végbe, és meggyógyított minden ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt, ha nem is az egész népnek, de az Isten által előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból.

És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz arról, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsálatát."

ApCsel 10, 34a. 37-43

**Áldott húsvéti
ünnepeket
kívánunk!**

ÜZENET

Leckét kaptunk

Még a Passió című filmben is alig szólal meg, majd fel a szenvedő Jézus. A "feketevasárnapi" szentlecke szerzője még a brutálisnak tartott filmnél is reálisabb: "Hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott" - mondja a szenvedő Úrról. Megrendülten imádom Jézusunknak ezeket a hangos feljajdulásait. Arra tanítanak, hogy nem az a baj, vagy szégyellnivaló, ha feljajdulok saját bajaimban, hanem az nem mindegy, hogy mit mondok ilyenkor. Az Úr nem kínozt szidta, hanem az Atyához kiáltott. "Meghallgatásra talált", mert embersége megkapta az erőt, hogy végigvigye a megváltás véres művét.

Virágvasárnap páлмаágas lobogásába belekondul a filippi-level titkos teológiája: "Engedelmes lett a halálig..." Kinek engedelmeskedett? A Szentháromság személyeinek mélységes, közös terve a szeretetből történő megváltás illetően megvalósítása. Tudjuk: történhetett volna "elegánsabban és gusztusosabban" is. Kik vagyunk mi, hogy finnyásan bírálgassuk a végtelen mélységű tervet? Jézus pedig - csodás kifejezés! - "kiüresítette önmagát", egészen emberként az emberekért végigszenvedi a Passiót. Nem tartott igényt a "kipárnázott megváltásmódra". Vállalt "üressége" vádolja beteges önérzetemet...

Nagycsütörtök szentleckeje a legrégebbi leírás az Eucharisztia alapításáról. Pál apostol "magától az Úrtól kapta" az esemény leírását! Nem véletlenül került a szentmise átváltatási részébe éppen ez a szöveg! Ezek nem Pál szavai, hanem Jézuséi! Így mondom, így hallgatom-e őket minden átváltatáskor? "Kis nagycsütörtök-este"-e minden szentmisém?

A nagypénteki lecke szerzője zsidóknak írta a levelét, akiknek sajátos fogalmuk volt a "főpapról". Olvasói a kétvétenként leváltott, bőségesen gyarló, jeruzsálemi főpapokra gondoltak a szó hallatán. Meg talán azokra a "nyugdíjas" főpapokra, akik Jézus halálát követelték. Fontos volt, hogy Jézus főpapságát keményen megkülönböztesse ezektől a "főpap-békepapoktól", akik a római hatalom készséges kiszolgálói voltak. Fontos célzás: "De a bűntől ment maradt!"

Ma már a konyhán is ritkán található kovász. Régen minden falusi háztartásban volt. A romlott kovász pocskét tészta és kenyert csinált. A leckében a romlás kovásza az idejétmúlt ószövetséget, az ósdi törvényt jelenti. A "tisztaság kovásza" a feltámadás hitében élő, reményteli, derűs lelkiületre céloz. Húsvétunk a lelki tél temetése is, ahogy népi szokásaink jól sejtették!

Irgalmatlan világunk jelszava: nincs irgalom, pusztuljon a gyöngye! A vadkapitalizmusnak szöges ellentéte az irgalom vasárnapjának üzenete. S hogy ezt komolyan kell venni, arról a szentlecke biztosít. Jézus "a víz és a vér" realitásával jelzi, hogy Isten véresen komolyan veszi az irgalom üzenetét. A keresztség vize Jézus véres oldalából forraszik. Aki értünk vérét adta, annak van "joga" a jog ellenében is irgalmazni!...

Szörnyű dolog az, ha valaki hívőnek tartja magát, de továbbra is bűnben él. János apostol is találkozhatott ilyen "hívővel", ezért hangsúlyozza, hogy úgynevezett "közéleti keresztények" között ma is akad, aki vígan összeegyezteti a válását, egyes sikkasztásait és kampányhazudozásait a templomoskodással. A kereszténység nem ideológia, hanem életforma.

Bindes Ferenc

Húsvéti Óda

Jertek, igyunk azon új folyamból!

Nem kiaszott sivatag „csuda kútja”:

életadó Forrás ez!

örökre csobog-foly:

Úrnak a sírjából fakad,

itt ránk jutva.

Mind a világra világít a fénye.

Föld ragyog és ami föld alatt van!

Mind a Teremtés ünnepel égi fénybe!

Támada Krisztus föl,

ki teremté hajdan!

Tegnapon én Veled élni szüntetem.

Újra kelőn Veled él, ki meghal!

Tegnap együtt: a Sírodba dültem.

Most egekig magasítsz magaddal!

(Damaszkuszi Szt. János)

Virágvasárnap

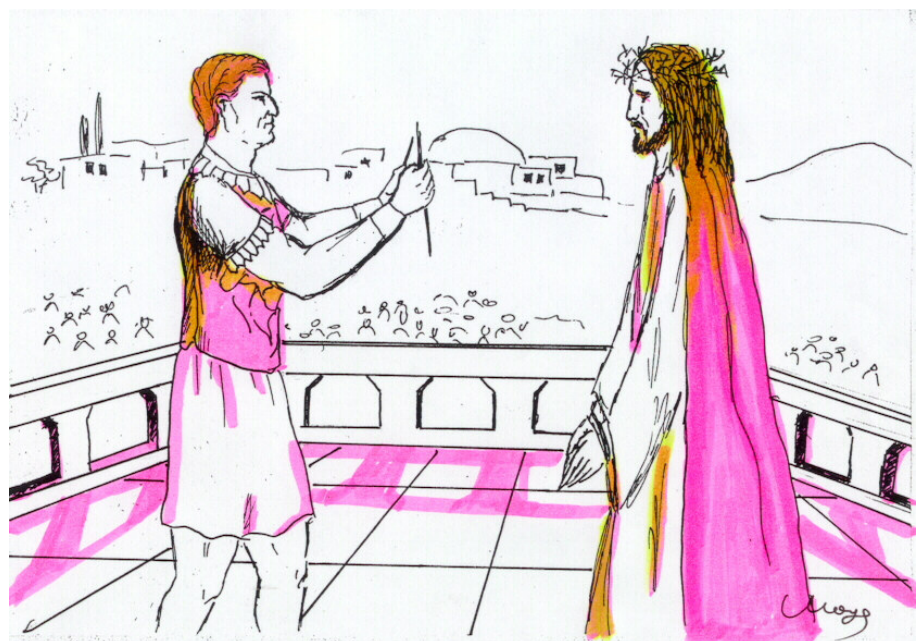
Virágvasárnap feltáruul Jézus földi életének magassága és mélysége. Látjuk Jézust a néptől körülrajongva, ujjongásokkal övezve, diadalmenetben királyként bevonulni városába, Jeruzsálembe. A passió ennek ellenkezőjét tárja elénk: Jézus iszonyatos szenvedését az Olajfák hegyén, Pilátus udvarában, a keresztúton és a Golgotán.

Az első pillanatban ellentmondásosnak látszik a két történet, hiszen csak néhány nap választja el egymástól az eseményeket. Nem értjük, hogy a lelkes "hosszannázó" emberek, hogyan tudják néhány nap múlva azt üvölni, hogy "feszítsd meg Őt"? Pedig ma is hányszor tapasztaljuk, hogy mi emberek milyen feledékenyek és hálátlanok tudunk lenni. Jézushoz hasonlóan nekünk is kijut: a sikerekből és a kudarcokból, a megbecsülésből és a szenvedésekből is. Jézus földi pályafutásában és szenvedésében önmagunk sorsát fedezhetjük fel.

A mai liturgiában a bevonulás úgy szerepel, mint a húsvéti misztérium eseményének a kezdete: Jézus bevonul a szenvedésbe, a halálba, a dicsőségbe és vele együtt mi is bevonulunk a húsvéti misztérium ünneplésébe.

Urunk Jézus, fölmentél Jeruzsálembe, vállaltad értünk a szenvedést, hogy bemehess dicsőségbe: vezesd Egyházadat is az örök Húsvétba. Kereszted az élet fája lett. Gyümölcsét oszd szét azoknak, akik a keresztségben újjászülettek! Vezesd országodba mindazokat, akik hisznek, remélnek Benned; és őszintén szeretnek Téged!

Kapui Jenő

Aki valóban tud nyugalmat adni

Pedig két lényeges, nagyon is döntő különbség van a mi nyugosztalgatásunk és Jézus megnyugtatója között.

Az első különbség: Ő maga! Maga az orvos a különbség.

Az ajánlja fel a nyugalmat, Aki mind a szeleknek, mind a tengernek nyugalmat tudott parancsolni.

Az, Aki háborgó és megszálló lelkeket tudott meggyógyítani, és nyugalmat adni nekik.

Az, Aki döbbenetes, szinte érthetetlen nyugalommal hallgat Pilátus faggatására.

Az, Aki embertelen szenvedések között emberfeletti nyugalommal végrendelkezik a kereszten édesanyjáról, és utasítja el magától a földi nyugtatót, a méregbe mártott spongyát, és elképzelhetetlen fájdalmak között is meg tudta nyugtatni örök életre a haldokló latort.

A második különbség, hogy Ő nem „megnyugtató”, nyugosztalgot, hanem ahogy az evangélium nagyon világosan írja: nyugalmat ad.

Tehát amíg mi – és itt a „mi”-n van a hangsúly – amíg mi megnyugtatóunk, nyugosztalgotunk, addig Ő nyugalmat ad. Mindenkinek! Mindenkinek, aki megfáradt és megterhelte, s aki Hozzá megy. Ő az, Aki hív, s Aki valóban nyugalmat is tud adni.

(Gyökössy Endre: Jöjjetek!)

Névnepköszöntő

**Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik
névnepjukat és születésnapjukat!**

Szent Quirinius

Neussi Szent Quirinius Szent Kerény II. sz.

Vértanú katonatiszt

Ő a védőszentje: a lovagoknak és a katonáknak.

Az ő segítségét kérjük: pestis, köszvény, reuma, fejfájás, bőrbetegségek, állatvész, valamint megszállottság ellen.

Attribútumai: pajzs, lándzsa, pálmaág.

Ünnepe: március 30.

Márciusi

PROGRAMOK:

**Betegek kenetének
közös kiszolgáltatása
március 2. – án lesz a
1/2 9 órai szentmisén!**

Hangverseny

Március 2.-án vasárnap
este 7 órakor folytatódik
hangversenysorozatunk.

Előadásra kerül:

Nagybőjti hangverseny

J, Haydn: Stabat Mater

Előadják:

Az esztergomi városi zenekar.

Vezényel:

Reményi Károly és

Reményi László

**Árpád-házi
Szent Margit Plébánia**

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

fogaras4@t-online.hu

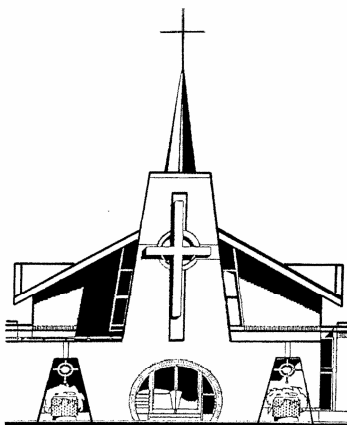
**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
*(egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!*

**Számlaszámunk:
11718000-20382870**

Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Betegek kenete: az Egyháznak a betegben és a betegen végrehajtott szentségi aktusa, mely azt mutatja, hogy az Egyház eszkatologikus reménységben képes legyőzni a halált, a halál támadását és sötétségét. A II. vatikáni zsinat értelmében helyesebb, ha a betegek kenetét nem nevezzük „utolsó kenetnek”, mivel ez nem csupán azoknak a szentsége, akik a legsúlyosabb életveszélyben vannak (Sacrosanctum concilium 73, vö. Lumen gentium 11). A betegek szentségére vonatkozó 1972. évi római konstitúció szerint ez a szentség azok számára rendeltetett, akiknek az egészségi állapota súlyosan leromlott, valamint azok számára, akik életveszélyben vannak.

I. A hagyomány szerint a betegek szentségének bibliai alapítását Jak 5,14 és köv.-ben találjuk, ahol az áll, hogy a közösség előljáróinak imádkozniuk kell a beteg fölött, meg kell kenniük olajjal az Úr nevében (ama régi hagyomány szerint, amely a gyógyulás reményét a megkenéssel kapcsolta össze); a betegek kenetének eredménye a bűnbocsánat; a gyógyuláshoz az kell, hogy a közösség tagjai megvallják egymásnak bűneiket és imádkozzanak egymásért. A bűnbocsánatnak itt kimondott, a hivatal viselőjének juttatott teljhatalmát csak Isten adományozhatja, és ezért az egész cselekedet magán viseli a szentségnek lényegi sajátosságait. Ha az Egyházat „alapszentségnek” tekintjük, amelynek a lényegét realizáló aktusai az egyes ember üdvösségére irányulnak életének döntő szituációiban, és ezek az aktusok szükségképpen szentségek (opus operatum), akkor ezzel már elismertük e szentségnek Jézus által való alapítását, és ehhez nem is kell szükségképpen posztulálnunk olyan Jézus-igét, amely kifejezetten bizonyítja ezt.

II. A dogmát a tridenti zsinaton definiálták a hitújítók ellenében (DS 1694-1697 1716-1719). Eszerint a betegek kenete igazi szentség, amelyet Jézus Krisztus létesített és Jakab hirdetett. E szentséget venniük kell súlyos betegeknek, akik ép elmével rendelkeznek vagy rendelkeztek; nincs azonban megengedve a szentség ismételt vétele ugyanazon betegség alatt (legalábbis akkor, ha nem lép fel újból életveszély). Kiszolgáltatója a pap (a keleti egyházban több pap). Anyaga a püspök által megszentelt olívaolaj és az érzékszerveknek (végszükség esetén csak egyetlen egynek) a megkenése, formája a latin rítusban a (lényegi) szentségi igék.

III. Teológiája. A betegek kenetét csak a 9. századtól kezdve értékelték a szigorú értelmében a haldoklók szentségeként (a legrégebbi hagyomány: a betegek olajának megszentelése Hippolütosznál Kr. u. 215-ben), de a betegséget a teológiában mindig is úgy tekintették, mint az ember halálraszántságának testi megjelenését. Ebben a helyzetben az első és szükséges szentség az eucharisztia, mindazonáltal van értelme annak, hogy ama valóság egy része, amelyet ebben a szentségben kapunk meg, még világosabban kifejeződjék egy másik szentségben, a betegek kenetében, amely -- mivel világosabban jelöli meg -- egyben hatásosabban és nagyobb mértékben adja is meg azt, amit sajátosképpen éppen ő maga jelöl meg. Az egyház a betegek kenetét a bűnbánat szentsége beteljesülésének is nevezi (DS 1694). Ebből arra következtethetünk, hogy a szentség vételének eredményeképp a betegség mozzanataivá válik Jézus Krisztus győzelmének, aki legyőzte a betegséget és halált, amennyiben azok a bűn következményei és kifejeződései. Ezzel a beteg megfelelő diszpozíciója esetén a betegség üdvös élethelyzetté lesz, amely (bárhogyan is végződik) üdvösségre fogja juttatni a beteget. Mivel a hatás, mint minden szentségnél, a diszpozíciótól függ, ezért minden további nélkül világos, mennyire fontos a betegek kenetének megfelelő időben történő vétele és a pap bátor és bátorító fellépése. De a betegek kenetének, mint minden szentségnek, lényegénél fogva ekkleziológiai vonatkozása is van. Magában a betegben, aki a hitben igent mond erre a megkenésre mint akarattal bíró szubjektum és mint az Egyház megkeresztelt tagja, és hagyja, hogy azt elvégezzék rajta (kisgyermek nem élhetnek ezzel a szentséggel), és az Egyház cselekedetében, amellyel az Egyház kiáll végveszélyben levő tagja mellett és bizakodva szolidaritást vállal vele: mindebben az Egyház valósítja meg önmagát, emeli magasra a hit lámpását ott, ahol a világra éjszaka borul, és megy a vőlegény elé.